

HABAKUK

1

2

3

KAPITOLA 1

Břímě, kteréž u vidění viděl Abakuk prorok.

² Až dokud, ó Hospodine, křičeti budu, a nevyslyšíš? Volati budu k tobě pro nátisk, a nespomůžeš?

³ Proč dopouštíš, abych hleděti musil na nepravost, a na bezpráví se dívati, též na zhoubu a na nátisk proti mně? A vždy jest, kdož svár a různici vzbuzuje.

⁴ Odkudž se děje opuštění zákona, a nedochází nikdá soud. Nebo bezbožný obkličuje spravedlivého, pročez vychází soud převrácený.

⁵ Pohledte na národy a popatřte, nýbrž s velikým podivením se užasněte, proto že dělám dílo ve dnech vašich, o němž když vypravováno bude, neuvěříte.

⁶ Nebo aj, já vzbudím Kaldejské, národ lítý a rychlý, kterýž zjezdí všecku širokost země, aby dědičně opanoval příbytky jiných,

⁷ Strašlivý a hrozný, od něhož soud jeho i vyvýšenost jeho vyjde.

⁸ Koni jeho rychlejší budou než rysové, a lítější nad vlky večerní; veliké množství bude jezdců jeho, kteřížto jezdci jeho zdaleka přijedou, a přiletí jako orlice, kteráž chvátá na pastvu.

⁹ Každý z nich k utiskování přijde, obrátíce tváří své k východu, když seberou jako písek zajaté.

¹⁰ Tentýž i králům se posmívati bude, a knížata smích jemu budou; tentýž každé pevnosti smáti se bude, a zdělaje náspy, dobude jí.

¹¹ Tehdy promění se duch jeho, a přestoupí i zaviní, mysle, že ta moc jeho boha jeho jest.

¹² Hospodine Bože můj, Svatý můj, zdaliž ty nejsi od věčnosti? Myť nezemřeme. Hospodine, k soudu postavil jsi jej, ty, ó skálo, k trestání nastrojil jsi ho.

¹³ Čistět jsou tvé oči, tak že na zlé věci hleděti, a na bezpráví se dívati nemůžeš. Pročez přehlídati máš nešlechtníkům a mlčeti, poněvadž bezbožník sehlcuje spravedlivějšího, než sám jest.

¹⁴ A zanechávati lidí jako ryb mořských, jako zeměplazu, kterýž nemá pána?

¹⁵ Všecky napořád udicí vytahuje, zatahuje je sítí svou, a zahrnuje je nevodem svým, protož veselí se a pléše.

¹⁶ Protož síti své obětuje, a kadí nevodu svému; nebo skrze ně ztuchněl díl jeho, a strava jeho zlepšena.

¹⁷ S tím-liž se vším předce zatahovati má síť svou, a ustavičně národy mordovati bez lítosti?

KAPITOLA 2

Na stráží své státi budu, a postavím se na baště, vyhlédaje, abych viděti mohl, co mluvíti bude ke mně Bůh, a co bych odpovídati měl po mém trestání.

² I odpověděl mi Hospodin, a řekl: Napiš vidění, a to zřetelně na deskách, aby je přeběhl čtenář,

³ Proto že ještě do jistého času bude vidění, a směle mluvíti bude až do konce, a nesklamát'. Jestliže by pak poprodlilo, posečkej na ně; neboť jistotně dojde, aniž bude meškati.

⁴ Aj ten, kdož se zpíná, tohoto duše není upřímá v něm, ale spravedlivý z víry své živ bude.

⁵ Ovšem pak více opilec, nešlechtnost a pýchu provodě, neostojí v příbytku; kterýž rozšiřuje jako peklo duši svou, jest jako smrt, kteráž se nemůže nasytiti, byť pak shromáždil k sobě všechny národy, a shrnul k sobě všechny lidi.

⁶ Zdaliž všickni ti proti němu přísloví nevynesou, a světlých slov i pohádek o něm? A neřeknou-liž: Běda tomu, kterýž rozmnožuje věci ne své, (až dokud pak?) a obtěžuje se hustým blátem?

⁷ Zdaliž nepovstanou rychle, kteříž by tě hryzli, a neprocítí, kteříž by tebou smýkali? A budeš u nich v ustavičném potlačení.

⁸ Proto že jsi ty zloupil národy mnohé, zloupí tě všickni ostatkové národů, pro krev lidskou, a nátisk země a města, i všech, kteříž přebývají v něm.

⁹ Běda tomu, kdož lakomě hledá mrzkého zisku domu svému, aby postavil na místě vysokém hnízdo své, a tak znikl nebezpečství.

¹⁰ Uradils se k hanbě domu svému, abys plénil národy mnohé, a zhřešil sobě samému.

¹¹ Nebo kamení ze zdi křičeti bude, a suk z dřeva posvědčovati bude toho.

¹² Běda tomu, kterýž staví město krví, a utvrzuje město nepravostí.

¹³ Aj, zdaliž to není od Hospodina zástupů, že, o čemž pracují lidé a národové až do ustání nadarmo, oheň zkazí.

¹⁴ Nebo naplněna bude země známostí slávy Hospodinovy, jako vody naplňují moře.

¹⁵ Běda tomu, kterýž napájí bližního svého, přičiněje nádoby své, tak aby jej opojil, a díval se na jeho nahotu.

¹⁶ Sytíš se potupou, proto že jsi slavný. Píti budeš i ty, a obnažen budeš; obejdeť k tobě kalich pravice Hospodinovy, a vývratek mrzutý na slávu tvou.

¹⁷ Nebo nátisk Libánu a zhouba zvěří, kteráž ji děsila, přikryje tě, pro krev lidskou, a nátisk země a města, i všech, kteříž přebývají v něm.

¹⁸ Co prospívá rytina, že ji vyryl řemeslník její? Slitina i učitel lži, že doufá učitel v účinek svůj, děláje modly němé?

¹⁹ Běda tomu, kterýž říká dřevu: Procít', a kameni němému: Probud' se. On-liž by učiti mohl? Pohled' na něj. Obložen' jest zlatem a stříbrem, ale není v něm žádného ducha.

²⁰ Hospodin pak v chrámě svatosti své jest, umlkniž před obličejem jeho všechna země.

KAPITOLA 3

Modlitba Abakuka proroka podle Šigejonót:

² Ó Hospodine, uslyšev pohružku tvou, ulekl jsem se. Hospodine, dílo své u prostřed let při životu zachovej, u prostřed let známé učiň, v hněvě na milosrdenství se rozpomeň.

³ Když se Bůh bral od poledne, a Svatý s hory Fáran, Sélah, slávu jeho přikryla nebesa, a

země byla plná chvály jeho.

⁴ Blesk byl jako světlo, rohy po bocích svých měl, a tu skryta byla síla jeho.

⁵ Před tváří jeho šlo morní nakažení, a uhlí řeřavé šlo před nohama jeho.

⁶ Zastavil se, a změřil zemi; pohleděl, a rozptýlil národy. Zrozrážiny jsou hory věčné, sklonili se pahrbkové věční, cesty jeho jsou věčné.

⁷ Viděl jsem, že stanové Chusan jsou pouhá marnost, a třásli se kobercové země Madianské.

⁸ Zdaliž se na řeky, ó Hospodine, zdaliž se na řeky rozpálil hněv tvůj? Zdali proti moři rozhněvání tvé, když jsi jel na koních svých a na vozích svých spasitelných?

⁹ Patrně jest zjeveno lučiště tvé pro přísahy pokolením lidu tvého stalé, Sélah. Řeky země jsi rozdělil,

¹⁰ Viděly tě hory, třásly se, povodeň vod ustoupila; vydala propast hlas svůj, hlubina rukou svých pozdvihla.

¹¹ Slunce a měsíc v obydlí svém zastavil se, při světle střely tvé létaly, při blesku stkvoucí kopí tvé.

¹² V hněvě šlapal jsi zemi, v prchlivosti mlátil jsi pohany.

¹³ Vyšel jsi k vysvobození lidu svého, k vysvobození s pomazaným svým; srazil jsi hlavu s domu bezbožníka až do hrdla, obnaživ základ. Sélah.

¹⁴ Holemi jeho probodl jsi hlavu vsí jeho, když se bouřili jako vichřice k rozptýlení mému, plésali, jako by sežrati měli chudého v skrytě.

¹⁵ Bral jsi se po moři na koních svých, skrze hromadu vod mnohých.

¹⁶ Slyšel jsem, a zatřásl se břicho mé, k hlasu tomu drkotali rtové moji, kosti mé práchnivěly, a všecken jsem se třásl, že se mám upokojiti v den ssoužení, když přitáhne na lid, aby jej válečně hubil.

¹⁷ Byť pak fík nekvetl, a nebylo úrody na vinicích; byť i ovoce olivy pochybilo, a rolí nepřinesla užitky; a od ovčince odřezován byl brav, a nebylo žádného skotu v chlévích:

¹⁸ Já však v Hospodinu veseliti se budu, plésati budu v Bohu spasení svého.

¹⁹ Hospodin Panovník jest síla má, kterýž činí nohy mé jako laní, a na vysokých místech mých cestu mi způsobuje. Přednímu zpěváku na můj neginot.

For other languages please go to www.wordproject.org